

begrænsninger af hensyn til modstridende offentlige og private interesser.

Endvidere indskrænkes de retlige begrænsninger for samlede undersøgelser af konkurrenceforholdene til et minimum, og endelig indføres en særlig hjemmel til uden forudgående høringsprocedure at offentliggøre oplysninger om priser, rabatter og bonus ved pressemeddelelser eller på anden vis.

Loven omfatter foruden de virksomheder, der hidtil har været omfattet af monopolloven og pris- og avanceloven, tillige erhvervsvirksomhed, der udøves af offentlige myndigheder, eller som er nærmere reguleret eller godkendt af det offentlige. Dog kan indgrebsbeføjelserne ikke anvendes, hvis det pågældende forhold er reguleret af anden offentlig myndighed.

Lovens bestemmelser om indgreb er i det store og hele opbygget med de samme typer af indgreb, som efter monopolloven og pris- og avanceloven, men betingelserne for indgreb er ændret på en række punkter.

Loven medfører i øvrigt, at Konkurrencerådet også administrerer loven på pengeinstitut- og forsikringsrådet, hvilket hidtil er blevet varetaget af Finanstilsynet.

Endelig ophører Priskontrollen.

Om baggrunden for lovforslaget var der i bemærkningerne til lovforslaget henvist til betænkning nr. 1075 fra 1986 »Fra monopollov til konkurrencelov - om modernisering af monopolloven og pris- og avanceloven« og til, at lovforslaget var udarbejdet på baggrund af denne betænkning, de afgivne høringssvar samt forslaget i regeringens handlingsplan for afbureaukratisering og nedlæggelse af Monopoltilsynet.

Endvidere anførtes det i den skriftlige fremsættelsestale, at det var regeringens holdning, at den hidtil gældende lovgivning på det konkurrenceretlige område var utidssvarende, idet den var udtryk for et samfund og en reguleringsintensitet, som ikke længere svarede til samfundets behov og udvikling.

Lovforslaget fik sin endelige udformning ved vedtagelsen af en række af industriministerens i betænkningen stillede ændringsforslag.

Et af et mindretal (SF) i betænkningen stillet ændringsforslag blev ikke vedtaget.

I betænkningen blev endvidere af et flertal anført følgende:

»Ved ændringsforslagene øges opgavernes omfang i forhold til lovforslaget. De i bemærk-

ningerne til lovforslaget anførte ca. 50 årsværk må derfor forventes at blive ca. fordoblet.«

Afstemning:

Lovforslaget vedtaget enstemmigt med 152 stemmer (S, KF, V, FP, RV, CD, KRF og Steenholdt (Grøn.)); 21 (SF) stemte hverken for eller imod.

L 192

Forslag til lov om ændring af lov om dyreforsøg.

Af justitsministeren (H.P. Clausen).

Fremsat skr 25/1 89	FF	5421
Lovf som fremsat	Till.A	4493
1.beh 3/2 89	FF	6187
Betænkning 26/5 89	Till.B	2259
2.beh 30/5 89	FF	10966
3.beh 2/6 89	FF	11408
Lovf som vedt	Till.C	1205

Lov nr 374 af 7. juni 1989

Ordførere: Erling Christensen (S), Pernille Sams (KF), Margrete Auken (SF), Bjørn Elmquist (V), Pia Kjærsgaard (FP), Kirsten Lee (RV), Nør Christensen (CD) og Inger Stilling Pedersen (KRF).

Efter 1.beh henvist til Retsudvalget.

Efter 2.beh henvist til fornyet beh i Retsudvalget.

Resumé:

Loven indebærer, at revisionsklausulen i lov om dyreforsøg ændres, således at justitsministeren skal fremsætte lovforslag om ændring af denne lov i folketingsåret 1989-90.

Endvidere indebærer loven, at der skabes hjemmel til udbetaling af vederlag og godtgørelse for befordring til de medlemmer af Rådet for Dyreforsøg, der ikke udfører hvervet som led i deres tjenstlige arbejde, og som hidtil ikke har modtaget vederlag.

Lovforslaget, der oprindeligt kun indebar en ændring af revisionsklausulen, fik sin endelige udformning gennem vedtagelsen af et ændringsforslag stillet af S, SF, CD og KRF om indføjelser af en bestemmelse om vederlæggelse af medlemmerne af Rådet for Dyreforsøg.